

[Brorsen.]

slag om yderligere 100 Mill. Kr., saa vidt jeg kan skønne, som Følge af den Politik, man fører fra Regeringens Side.

Første Næstformand (Vanggaard): Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Carl Petersen): Man sporede en tydelig Nervøsitet hos den ærede Ordfører for Venstre, og det er ikke noget godt Tegn. Jeg synes nu ikke, Spørgsmaalet er saa lille, som det ærede Medlem vil gøre det til. Jeg erindrer om, at en kendt Venstrepolitiker for kort Tid siden paa et Møde i Odense anbefalede en Nedsættelse af Produktionen, for saa vidt som ikke Forholdet ændredes med Hensyn til Smørret. Det er derfor ikke noget lille Spørgsmaal at faa besvaret, om alt det øvrige er Venstre ligegyldigt, naar blot de fik Kursen fra før 1. September. Thi Forholdet mellem Foderkageprisen og Smørprisen vilde ikke ændres en Tøddel, fordi man gik tilbage til de 22,40.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Man bliver ved at tale om de udenlandske Foderstoffer, og her er der maaske et Spørgsmaal, vi kunde faa klaret; hvis jeg har taget fejl i mine Betragtninger, vil jeg naturligvis gerne retledes. Men nu vil jeg gerne spørge den ærede Ordfører, der er saa stiv i at stille Spørgsmaal til mig: Vil man ikke indrømme mig, naar vi tager hele det danske Landbrug, at det afgørende, det er, hvad man kan faa ud af de Afgroeder, der dyrkes paa den danske Jord, for her ligger de 80—85 pCt. af vor Produktion? Jeg har ikke sagt, at det er betydningsløst med de 15—20 pCt., vi henter udefra, men det er alligevel et Bispørgsmaal i Sammenligning med, hvad vi kan faa ud af den danske Jord. Er det ærede Medlem ikke enig med mig i dette? Vil han ikke give mig Ret i, at saaledes ligger Forholdet, at de 80 à 85 pCt. af den dyriske Produktion fremkommer ved de Afgroeder, som høstes ude paa de danske Agre?

Første Næstformand (Vanggaard): Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Carl Petersen): Jeg betragter nærmest det Spørgsmaal, der blev stillet til mig, som en Selvfølgelighed. Ingen vil nogen Sinde kunne underkende Betyd-

ningen af, hvad vi faar ud af vor hjemlige Produktion, men det bortforklarer ikke den Kendsgerning, at for at opretholde den Smørproduktion, vi har i Dag, er det nødvendigt at indføre Fodermidler udefra, enten i Form af rene Raavarer eller i Form af Foderkager, og Spørgsmaalet om at faa Priserne herfor bragt i et passende Forhold til Prisen paa det færdige Produkt løses ikke, fordi man gaar tilbage til Kursen 22,40.

Det andet Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Ombytningskorn, forstaar jeg godt generer det ærede Medlem, for det er jo et Spørgsmaal, der i første Omgang vedrører de mindre Jordbrugere, og disse interesserer formodentlig ikke Venstre i samme Grad som de øvrige Landbrugere.

Fibiger: Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre, men skal dog sige til den højtærede Landbrugsminister, at jeg forstaar ikke, at det kunde være saa vanskeligt at administrere efter det Ændringsforslag, som vi har stillet, saadan at de, der havde avlet Rugen og Hveden, kunde faa de 2 Kr. udbetalt ved Indkøb af Foderkorn, paa samme Maade som man vil gøre det med Kagerne. Jeg har vel ikke megen Tiltro til, at der vil kunne opnaas Enighed, men har dog stillet det Ændringsforslag for at prøve derpaa. Det ærede Medlem Hr. Brorsen var jo heller ikke utilbøjelig til at mene, at det Forslag, vi havde stillet, i nogen Grad kunde bringe en Løsning; i Spørgsmaalet om Ombytning med Brødkorn synes jeg ikke, der er saa langt imellem os. Jeg vil derfor igen opfordre den højtærede Landbrugsminister til at gaa ind for det Forslag, som er stillet fra konservativ Side, saaledes at man kunde komme ud over det Spørgsmaal, som jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Brorsen i er et meget stort Spørgsmaal ud over Landet, som man ikke kan lade ligge paa den Maade, som det sker ogsaa efter Vedtagelsen af det Ændringsforslag, som er stillet af Regeringspartierne, antagelig med Tilslutning af den højtærede Landbrugsminister.

Jeg er ogsaa ked af, at den højtærede Landbrugsminister, skønt han er enig med mig om de andre Ændringsforslag, vi har stillet, ikke vil gaa med til dem. Han er ikke Finansminister, siger han. Jeg tror dog, at hvis Landbrugsministeren vilde gaa ind for det, som vi har krævet, og som vi synes er naturligt for at holde Linien fra sidst, kunde det nok lykkes at faa Finansministeren med til noget, som efter vor Opfattelse er rimeligt, naar man skal tage Hensyn til det, der var Udgangspunktet